ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Μαριλένα Κοντογιάννη*

Μέσα σε συνθήκες πανδημίας και αναγκαστικού εγκλεισμού του γενικού πληθυσμού η κυβέρνηση περνά και εγκρίνει νέο πολυνομοσχέδιο για την παιδεία με χαρακτηριστικά άκρως επιθετικά και προς τους εκπαιδευτικούς, αλλά κυρίως προς τους μαθητές. Να σημειωθεί ότι όλα αυτά, λόγω των συνθηκών εγκλεισμού, παραπέμπουν σε κινήσεις ανάλογες με του κλέφτη στο σκοτάδι. Αύξηση μαθητών ανά τμήμα με όσα αυτό συνεπάγεται για τη μαθησιακή διαδικασία και αποτελεσματικότητα και με συνέπεια την κατάργηση τμημάτων και σχολείων μακροπρόθεσμα. Μετατροπή του σχολείου σε εξεταστικό κάτεργο με την τράπεζα θεμάτων που θα αναγκάζει την εκπαιδευτική κοινότητα σε ανελέητο κυνήγι της ύλης, από το δημοτικό ακόμη, παραμελώντας τις μαθησιακές ανάγκες των παιδιών και το γνωστικό αποτέλεσμα της συνολικής διαδικασίας. Το τελευταίο, θα επιφέρει και αποκλεισμό από το σχολείο για μαθητές με μικρότερο γνωστικό φορτίο και χαμηλότερες δυνατότητες. Το πιο απορριπτικό ακόμα σχολείο ενισχύεται και με τον αποκλεισμό μαθητών από τα ΕΠΑΛ με κριτήριο την ηλικία τους, άρα ένα μεγάλο κομμάτι του μαθητικού πληθυσμού θα ωθείται σε λύσεις ιδιωτικών κέντρων για να αποκτήσει μια επαγγελματική ειδικότητα, αν βέβαια έχει την οικονομική δυνατότητα. Αλλιώς θα μένει οριστικά αποκλεισμένο στα δεκαεφτά του χρόνια από την όποια εκπαίδευση.

Η επίθεση, όμως έχει και συνέχεια με μια κίνηση ματ της κυβέρνησης ενάντια στην παιδεία. Με τροπολογία επιβάλλει ζωντανή βιντεοσκόπηση των μαθημάτων στην τάξη καταργώντας κάθε έννοια παιδαγωγικής και ψυχολογίας αλλά και στοιχειώδους δημοκρατίας και ελευθερίας στη σχολική τάξη. Δηλαδή εισάγει συνθήκες ριάλιτι σόου και δημόσιας προβολής στην ψυχολογία μαθητών και εκπαιδευτικών. Συνθήκες όπου το παιδί μαθητής θα πάψει να είναι ο εαυτός του και θα λειτουργεί με γνώμονα τη δημόσια εικόνα. Η ζωντανή πραγματικότητα, τόσο αναγκαία για τη μαθησιακή διαδικασία, θα δώσει τη θέση της στην προσπάθεια του μαθητή και του εκπαιδευτικού να ανταποκριθούν σε ένα εικονικά αποδεκτό αποτέλεσμα. Το μάθημα δεν θα υπάρχει πια, παρά ως επίπλαστη επιδίωξη του θεαματικού αποτελέσματος. Ο δάσκαλος σε ρόλο σκηνοθέτη-και μάλιστα «φτηνής» παραγωγής- και οι μαθητές σε ρόλο αγχωμένων κομπάρσων χωρίς ίχνος ελεύθερης επιλογής δράσης και έκφρασης. Δηλαδή μετασχηματισμός της σχολικής πραγματικότητας σε ένα σχήμα που μόνο σχολείο δε θα είναι πια. Και για όποιον μελετήσει προσεκτικά την τροπολογία φαίνεται ξεκάθαρα πως, δυστυχώς, ήρθε για μείνει και όχι μόνο για εξυπηρέτηση των συγκεκριμένων

έκτακτων αναγκών.

Ο εκπαιδευτικός κόσμος δεν αντιτίθεται στη χρησιμότητα των τεχνολογικών εφαρμογών και στην εκπαίδευση, αλλά σίγουρα αυτό δε μπορεί να αποτελεί πανάκεια για την άκριτη αποδοχή της σε οποιαδήποτε μορφή. Σημαντικό είναι να εξετάζεται ποιο, ποιος σε ποιον και με τι στόχο προσπαθεί να το εφαρμόσει. Και τα μαχαίρια είναι χρήσιμα εργαλεία, αλλά δεν προτείνουμε να τα έχουν οι μαθητές μαζί τους στο σχολείο.

Βέβαια, το ζητούμενο για ένα καλύτερο δημόσιο και δωρεάν σχολείο παραμένει ανοιχτό και δεν είναι θέμα της παρούσας δημοσίευσης η παράθεση συγκεκριμένων αιτημάτων για να επιτευχθεί. Άλλωστε το εκπαιδευτικό κίνημα αυτά τα αιτήματα τα έχει επανειλημμένα και με πολλούς τρόπους διατυπώσει και θα συνεχίσει να το κάνει. Όμως, στην κατεύθυνση αυτή, της προάσπισης και βελτίωσης του δημόσιου δωρεάν σχολείου για όλα τα παιδιά, στην παρούσα φάση επιτακτικό καθήκον της εκπαιδευτικής κοινότητας και της κοινωνίας γενικά είναι να επιβάλει τους όρους απόσυρσης του κατάπτυστου και επικίνδυνου νομοσχεδίου και της τροπολογίας που μετατρέπει το σχολείο σε φτηνή μίμηση τηλεθεάματος. Με σεβασμό στους μαθητές, στο δημόσιο δωρεάν σχολείο και αίσθημα κοινωνικής και ιστορικής ευθύνης πρέπει σύσσωμη η κοινωνία, με κάθε πρόσφορο μέσο να βάλει φραγμό σε αυτόν τον εκφυλισμό. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια πρωτοφανή ιστορικά επίθεση στην ίδια την ουσία της ανθρώπινης ατομικής και κοινωνικής υπόστασης με μακροπρόθεσμο αποτέλεσμα πολίτες διαπαιδαγωγημένους να χρησιμοποιούν το μυαλό τους μόνο σε συνθήκες σκηνοθετημένου εκ των προτέρων αποτελέσματος. «Πολίτες»- αν θα μπορούν πια να κατέχουν αυτό τον τίτλο- μαθημένους να λειτουργούν στα οριοθετημένα πλαίσια του πανοπτικού ελέγχου. Κανένας πια δε θα μπορεί να μιλά για παιδεία δημιουργό ελεύθερων προσωπικοτήτων που ελεύθερα και δημιουργικά θα δρουν μέσα από τον πλούτο των ιδιαιτεροτήτων τους. Ας σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων ως εκπαιδευτικοί, γονείς, νοήμονες άνθρωποι, πολίτες που συνειδητά φέρουν τον τίτλο.

Μαριλένα Κοντογιάννη, μέλος Δ.Σ ΕΛΜΕ Θεσπρωτίας από την παράταξη Α.Ρ.Ρ.ΠΑ (Αριστερή Ριζοσπαστική Παρέμβαση) εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας

Η ΑΡΠΑ κατέθεσε πρόταση στο ΔΣ της ΕΛΜΕ Θεσπρωτίας για άμεσο προγραμματισμό ΓΣ του συλλόγου σε προαύλιο κάποιου σχολείου, θεωρώντας αναγκαίο να αποφασίσει συλλογικά ο κλάδος τις κινήσεις του απέναντι στα σοβαρά ζητήματα που προέκυψαν.